

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

דניאל שירן ז"ל

ילדות

דניאל נולד בירושלים ב-5 במארס 1986.
הוא היה הילד הראשון, והנכד הראשון במשפחתו.
את החוויה תיארה אימו זמן קצר לאחר לידתו במילים אלה: "אני לא זוכרת איך נראו חיי לפני שנולד דניאל".
הוא היה ילד מוכשר שהוכנס לתוכניות העשרה החל מכיתה ג'. קיבל בעיות במתמטיקה, חידות ואתגרים לוגיים ולקח את כל זה בצמא גדול לידע.

ילדות

בסוף כיתה ד', דניאל ומשפחתו עברו לוושינגטון, למשך שנתיים, בעקבות המשרה של אביו. דניאל הסתגל במהירות, למד אנגלית והתמודד עם אתגרים אקדמיים חדשים. לאחר שנתיים חזרה המשפחה לישראל - לחיפה.

מתכון עם זיכרון

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

כנער, דניאל אהב את כל מה שקשור לקבוצת הכדורגל "מכבי חיפה". הוא היה מעריץ מסור, עם צעיפים ודגלים על כל חדרו. הוא קרא את מדור הספורט בעיתון, ואהב כל דבר שהיה בצבע ירוק - צבע הקבוצה.

לפני הגיוס לצה"ל

דניאל רצה להיות חייל קרבי, אבל בעיה קרסולית מולדת הורידה את הפרופיל הרפואי שלו. דניאל לחץ על הוריו, בעיקר על אביו, לעזור להעלות את הפרופיל על ידי ביצוע שיחות לאנשים "הנכונים". כאשר הוריו התמודדו עם דילמה זו, החליטו שהם לא יהיו אחראים להעלאת הפרופיל של דניאל. עם זאת, הם לא מנעו ממנו לעשות זאת בעצמו. דניאל התעקש ולבסוף הצליח. הוא לא התקבל כצנחן, אבל התגייס לחטיבת גולני היוקרתית. הוא היה מאושר מאוד.

הגיוס לצה"ל

דניאל החל את שירותו בצה"ל בשנת 2004.

הוא התחבר מהר מאוד לחיים ביחידה ול"תרבות הלוחמים".

מהר מאוד משפחתו נדבקה גם היא בבאג הגולני: מדבקות גולני על המכונית, סמלים של גולני בבית, נוכחות קבועה בטקסים, באימונים ובסוף כל שלב.

משפחת שירן הצטרפה לגולני והייתה מאוד גאה בהישגיו של דניאל.

השירות הצבאי

כשדניאל נולד, אביו למד בבית הספר לרפואה וניסה לשלב בין משפחתו ללימודים הקשים והדרישות בהכשרה על מנת להפוך לרופא. המתמחים הרפואיים נדרשו למתוח את היכולות שלהם למקסימום.

"איך תצליח?" "שאל חבר. "מישהו צריך להיות רופא, אז למה לא אני?" "היתה התשובה. אלה, אולי, היו אותן מילים שדניאל אמר לעצמו במהלך האימונים הבסיסיים בגולני, והשתרע עד קצה גבול היכולת. "מישהו צריך להיות לוחם, אז למה לא אני?"

השירות הצבאי

דניאל היה חייל מצטיין והוא נבחר לשאת את המקלע "הנגב" של היחידה בסוף האימון.

אלה היו זמנים קשים ודניאל שירת בכל החזיתות: קו פילדלפיה בדרום, ג'נין, עזה וגבול הצפון. הוא שיתף רק מעט מחוויותיו בשיחות טלפון קצרות, כמה מילים מרגיעות לאמו המודאגת, והתאמץ להמשיך וללכת על אף הבעיה הרפואית שלו ללא תלונות - "אני אהיה בסדר", אמר תמיד.

השירות הצבאי

בסוף יולי נפלו טילי חיזבאללה סביב שכונת המשפחה בחיפה.
גדוד 13 נקרא לצפון, ודניאל עדכן את הוריו בטלפון שמפקדיו מאפשרים ביקורי משפחה
ביחידה המוצבת בסמוך לגבול.
ביער ליד הר שיפונה, אכלה המשפחה, שתתה וציידה את דניאל בדברים טובים וארגז של
קוקה קולה. הם השאירו אותו עם תפילה בלבם.
כעבור שישה ימים עמד אביו של דניאל על קברו הטרי של בנו הבכור.

השירות הצבאי

"הוא החזיק את הארגז של הקולה, ביד אחת ואת שקית האוכל שהשארנו לו באחרת וחזר לבסיס", נזכר אביו של דניאל. "עמדתי שם והתבוננתי בו. בשלב מסוים זה נעשה כבד בשבילו. הוא עצר לרגע, הניח את התיק, שיפר את אחיזתו ואחר כך המשיך ללכת. התבוננתי בו עד שנעלם מעיני. אני לא יודע למה, אבל מחשבה מטרידה עלתה במוחי, שזו אולי הפעם האחרונה שאני רואה אותו".

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

יחידתו של דניאל חצתה את הגבול ונקטה עמדה בבית נטוש בפאתי כפר מרקבה. הם המתינו למשימתם במשך שלושה ימים עד שהגיע צו לפשיטה על בית כדי לחפש כלי נשק וחומרי מודיעין.

המחבלים החלו לירות מאחד מבתי הכפר. דניאל לא הגיב כאשר נדרש להצטרף, וכולם הבינו שנפגע. חברו צעק, "דניאל נפצע! דניאל נפצע!". ד"ר איגור רוטשטיין ז"ל בא לקראתם אבל נהרג מפצצת מטען בטרם הספיק להגיע אל דניאל. דניאל נהרג במקום. "זיהיתי אותו מיד בעיניו הכחולות", אמר הרופא שטיפל בדניאל לאחר התקרית.

הנצחה

בחודש ספטמבר 2006, מכבי חיפה, נבחרת הכדורגל המובילה בישראל, פתחה את משחק הפתיחה בקרית אליעזר. לפני המשחק התקיים טקס זיכרון ל-14 האוהדים, דניאל ביניהם, שנהרגו במלחמת לבנון השנייה. נשיא מועדון הכדורגל נשא דברים לזכרם, הקהל עמד בדממה במשך דקה אחת וקיבל חוברת זיכרון מיוחדת. משפחות הנופלים הגיעו למשחק כאורחי מועדון הכדורגל.

הנצחה

בתאריך 12/10/2006 ארח הגדוד בבירנית את משפחות הנופלים. בוצעה תצפית מאזור משגב-עם לכוון פאתי מרכבה, שם יכולנו לצפות בטווח של כקילומטר וחצי בבית בו שהה דניאל עם מחלקתו במשך כשלושה ימים לפני ליל הקרב.

אוהדים יקרים,

עונת הכדורגל החדשה החלה בצל המלחמה הנוראה שעברה על צפון המדינה והעיר חיפה. רבים מאוהדינו המתגוררים באזור נאלצו לעזוב את בתיהם ולעבור זמנית למרכז הארץ וכמוהם גם אנחנו. היום אנו שבים לקרית אליעזר למשחק הליגה הראשון בבית ומבחינת כולנו זו התחלת העונה. ביום זה, מועדון הכדורגל מכבי חיפה, בעלי תפקידים, מאמנים, שחקנים ואוהדים, מרכינים ראש לזכר כל חללי המערכה, חיילים ואזרחים, ושולחים תנחומים לכל המשפחות השכולות. בין ההרגים היו גם אוהדים שלנו וחוברת זו היא לכבודם.

יהי זכרם עמנו לעד

יעקב שחר

נשיא מועדון כדורגל מכבי חיפה

מתכון עם זיכרון

זוכרים אותם

"מועדון כדורגל מכבי חיפה" מרכין ראש לזכר הנופלים במלחמה

שלמה בוכריס שמואל בן שמעון אורי גרוסמן עשהאל דמתי
שמעון זריבי חנא חמאם גמרוד כהן בן סלע דוד פלדמן
גלעד שטוקלמן דניאל שייח יפתח שרייר אריה תמם טיח תמם

הנצחה

יום דניאל

יום מדע לתלמידי כיתה ו' של רמות יצחק א', בית הספר היסודי של דניאל, נערך מדי שנה במארס, סביב יום ההולדת של דניאל. תלמידי כיתה ו' מבקרים במרכז לפעילויות נוער בטכניון, לשם התנסות מדעית במעבדות מדע מיוחדות. לפני יום דניאל מקבלים התלמידים מכתב עם סיפורו של דניאל המתאר את זיקתו לעולם המדע.

הנצחה

על הנגב של דניאל ביקשה המשפחה לחרוט את המילים הבאות: **הנגב של דניאל שירן ז"ל, נפל במרכבה**

.4.8.2006

הנגב יישאר בגדוד וכל נגביסט שיחתום עליו יקבל מכתב המספר על דניאל.

הראשון שחתם על הנגב של דניאל היה אסף. ב-14/12/06 והמשפחה קיבלה ממנו את האימייל הבא:

"שמי אסף מעפרה, מחזור נובמבר 05 משרת בגדוד 13 פלוגה מבצעית ג', ואני קיבלתי את הנגב של דניאל.

בהתחלה כשחתמתי על הנגב וראיתי את החריטה לא ידעתי איך להתייחס לזה ולא ידעתי מי הוא דניאל.

כשהמ"מ שלי ראה את הנגב הוא אמר לי שדניאל היה גם בפלוגה שלי ושאני אצטרך להמשיך ולעמוד

בסטנדרטים הגבוהים ובמצוינות של דניאל...

הנצחה

"...לאחר מכן הוא אירגן לנו שיחה עם החופ"ל של המסייעת, שהיה בן מחזור וחבר קרוב של דניאל, שסיפר לי ולכל המחלקה על הקרב ואת סיפורו של דניאל. רק אז הבנתי באמת מה הם חברות והקרבה, ובעיקר מה המשמעות של להיות לוחם ומה גודל המורשת שאני ממשיך. אני גאה להיות חלק ממורשת של הקרבה ונתינה למדינה, לצבא ולחברים עד כדי נתינת חיים (חס ושלום). לפני שבועיים קיבלתי דף מחבר של דניאל שמספר את סיפור חייו ועל האתר שהקמתם לזיכרו. רציתי שתדעו שאני מרגיש שנפלה בחיקי אחריות וזכות גדולים ואני גאה על כך ומקווה שאמשיך את המורשת שדניאל ועוד רבים הנחילו לי".

דניאל שירן ז"ל

סמ"ר דניאל שירן ז"ל
נפל ביום ו', 4 באב תשס"ו,
4/8/2006 בדרום לבנון

דניאל, בן בטר ונכד ראשון לטכנים ולסוכנות, נולד בירושלים ב-5.3.1986. הוריו למדו באוניברסיטה. בגיל 4 חורשים, עם סיום לימודיהם, עברה המשפחה לרמת יצחק בנשר. דניאל היה מבריק בצורה בלתי רגילה, כתינתן התפתח מהר מאוד ובגיל שנה כבר הלך והרכיב פאזלים. את חבריו הטובים הכיר בגן השכונתי, משום המשיכו לביה"ס היסודי רמות יצחק א'.

דניאל התגלה מהר מאוד כילד חמוק, חריף ומצויץ. שאל בעל ימלת חירות במקצועות הריאליים. הוא היה יושב ביתה ומשתעמם. מנהלת ביה"ס הציעה לבנות לו תוכנית העשרה מיוחדת-היא שידרה לו מורה למתמטיקה שהוציא אותו ללימודים מיוחדים מספר פעמים בשבוע, ונתן לו תרגילים של חידוד חשיבה ופיתוח דרכי חשיבה. במבדקים שנערכו בכיתה ג' דיאלל אותו כמחונן ואז גם נשלח בכיתה ד' לשעור העשרה בשעות הלימודים בתוכנית מיוחדת. כשהיה דניאל בכיתה ה' נטעה המשפחה לארה"ב לשנתיים במטרת השתלמות של אינצ'ונג אבני למרות שנדאל לא אהב את הניתוק מחבריו, התגמל גם באה"ב יכולות הלמידה המועולת של דניאל רכש את המשפה בקלות והגיע להישגים גבוהים בלימודים. עם החזרה לארץ, עברה המשפחה לנוו בחיפה ודניאל התחיל ללמוד בביה"ס הריאלי, שם נחר ללמוד בחטיבה הגבוהה במגמת ביטכנולוגיה.

למרות המעבר לחיפה, חבריו הקרובים של דניאל נשארו החברים מרמות יצחק. איתם בילה את זמנו הפנוי.

מעל צעור ביוטו אהב דניאל לשחק כדורגל וכבר בגיל 7 התחיל ללכת למשחקי מכבי חיפה, והפך לאהור "שורף" של הקבוצה. בגיל 14 רכש את המטו הראשון ומאז ועד גיוסו אהב לרכוש מנו בכל ענה. כשחור משחקן, לא היו צריכים לשאול מי יצטרף-אז על פנוי הוא קרא בהתמדה את מחורי הספורט בעיתונים (לרוב במהלך השיעורים...). ידע הכל על משחקים וההיסטוריה של הקבוצה, וזדה היה תמיד מלא בגברים, צעפים ודגלים בהם שלט בצבע היחק והלט של הקבוצה.

דניאל היה סגור וביטן, לא דיבר הרבה ויחד עם זאת אהב מאוד לצאת לבלות עם החברים במסעדות, פאבים, בדי קפה, בסמוק וגם לטייל ברחבי הארץ. דניאל היה יפה תואר, תחיל עינים, בהיר שיער, כמעט מטר ותשעים עם 90 ק"ג של שרירים בנויים הסב.

לדניאל הייתה בעיה אוטופדית בכף הרגל, ולכן נקבע לו סחפיל לא קרוב. הוא לקח את זה קשה כי היה לו חשוב מאוד לשרת שרת קרוב-הוא האמן שרק כך אפשר לעשות שרת משמעותי. למרות שבו המשפחה ניסו להרגיע אותו-שעם הראש של אפטר לתרום גם בצורות אחרות, הוא הלחיל לערער על הסחפיל. אחר הערעור השיג הוא הצלח להעלות את הסחפיל ל-82. לא היה מאושר ממש. הוא התגייס בחודש נובמבר 2004 לגולני. למרות האימונים הקשים והרגל שהפיקה, דניאל לא וותר על שום אימון או מסע, גם כשהוסיף הזרח אותו שיתקן וצטרף כיתחם הוצע להוריד לו סחפיל.

עם סיום מסלול האימונים שירת דניאל בכל החיזות: בצור פלילסי, באפסן הארץ, בגולני, בעוט - עד לעליה ללבנון.

הרצינות, המקצוענות והסדרות של דניאל בלטו למפקדיו של דניאל, הוא קיבל את ה"גב", המקלט המחולק, ותוחל למד לתפעל במקצועות רבה. הוא יצא לקורס ג"ט וסיים מצטיין קורס. לכל הסיוע והפעילות המפקדים תמיד לקחו אותו איתם בחור. כלום ספחו שהוא חי "תוחת", היה טוב שיש בלילה שבין זה ליום ו-4/8/06 נכנס דודו 13 של דניאל לכפר מרובה. כפר קטן מברחק שנים ורצי קולמטר מהובל, בעקבות חייה על בית שיש ב אפעל לחימה. דניאל הוביל בראש הכת מאחר שהיה נבטיט החוד מימן ולמדי נותן לור. כשהגיע בלילה אל הבית נורה איליים צור. הם השיבו באש ודניאל ריס את הבית עם הנב. בדרך חזרה מהבית יצא איליים לפתע מחבל מדולת אחד הרבנים משממאל יורה צור אחד מטווח של 7 מטר. דניאל לא יכול היה לראות מאחר וחפה לימן. הוא נפגע מיד מכדור. בראשו. המ"פ חי שרע חיסל את המחבל. החיילים צעקו שנדאל נפצע, והרפא סין ד"ד אטור חוטשיין יזקן לעבר דניאל ונהרג מיד ממטען. התפתח קרב קשה במהלכו נפגעו המ"מ ועמורו אלמקיים שהלך בחוד משממאל. החיילים בפקוד המ"פ לחמו בגבורה, חילצו את הנפגעים וחיסלו את המחבלים. החובש שהגיע לדניאל הבין שגורו בראשו, ומצא אותו ללא דופק או נשימה. "עניני התחלול נראו, כמו שהכרתי את", אמר למשפחה החובש. המ"מ ועמור פנו במסוק, עמור נפטר מפצעיו בדרום לבית החולים והמ"מ מאושפ ברמב"ם, פצוע כפיין וכירז.

בארנקו של דניאל, שהובא למשפחה עם שאר חפציו מהבאב, מצאו את כרטיסי המועדון של מכבי חיפה.

המשפחה על דניאל, על אף היה ממשיך לגדול להתפתח, החיזות והענינים העלים אינם מרפס מבי המשפחה לוגע.

יהי זכרו ברוך

מלגת האגודה הרפואית בישראל על שם דניאל שירן לשנת 2007: בספטמבר 2006 ערכה האגודה הרפואית בישראל מחווה לרופאים בצפון על עבודתם במלחמת לבנון השנייה. קרן מלגות על שם ד"ר איגור רוטשטיין הוכרזה, וכן מלגה בשם דניאל שירן. המלגות ניתנו בשנת 2007 לרופאים מצטיינים למלגות בחו"ל.

פרס הצטיינות השנתי של חברת הלב של ישראל בשמו של דניאל: במהלך הפגישה השנתית של אגודת הלב בישראל והחברה הישראלית לכירורגיה של הלב וכלי הדם, הקימה החברה הלבנונית-ישראלית פרס הצטיינות שנתי בסך \$2000 לזיכרו של דניאל. הפרס ניתן לקרדיולוגיה מצטיינת או לבדיקת ניתוח קרדיולוגים שהצטיינה. הפרס ניתן כתרומה מחברת מדטרוניק ישראל.

הנצחה

לשמיעת שיר שנכתב לזכרו של דניאל שירן ז"ל

לאתר האינטרנט לזכרו של דניאל שירן ז"ל

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

